

Ποδοπατήσαμε κάθε τι, που ήταν ιερό για τους πατέρες μας, και γι' αυτό στη συνέχεια ποδοπατηθήκαμε εμείς οι ίδιοι

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

Άδελφοί μου, ἀμαρτήσαμε καὶ στὴ συνέχεια ἐξαγνιστήκαμε. Προσβάλαμε τὸν Παντοδύναμο Θεό μας, καὶ γι' αὐτὸ τιμωρηθήκαμε. Σπιλώσαμε τὶς ψυχές μας καὶ ξεπλύναμε τὴν κάθε ἀμαρτία μας, μὲ τὸ αἷμα καὶ μὲ τὰ δάκρυά μας.

Ποδοπατήσαμε κάθε τι, ποὺ ἦταν ἱερό γιὰ τοὺς πατέρες μας, καὶ γι' αὐτὸ στὴ συνέχεια ποδοπατηθήκαμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι.

Ἡ καταστροφὴ μας ἦταν ἀναμενόμενη ἀφοῦ τὰ σχολεῖα μας ἦταν χωρὶς πίστη στὸ Θεό, οἱ πολιτικοί μας δὲν ἦταν ἔντιμοι, ὁ στρατός μας δὲν εἶχε πατριωτισμὸ καὶ οἱ κυβερνήτες μας δὲν εἶχαν τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι καταστράφηκαν τὰ σχολεῖα, ὁ στρατὸς καὶ ὅλο τὸ κράτος μας.

Εἴκοσι χρόνια δὲν σεβόμασταν τὶς παραδόσεις μας, καὶ τώρα οἱ ἄλλοεθνεῖς μᾶς στέρησαν τὸ φῶς μὲ τὸ σκοτάδι τους.

Εἴκοσι χρόνια χλευάζαμε τοὺς προγόνους μας, ποὺ μὲ τὴν εὐσέβειά τους κατέκτησαν τὴ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Μὲ τὸ μέτρο ὅμως ποὺ κρίναμε τὸ Θεὸ καὶ

τοὺς προγόνους μας, μὲ τὸ ἴδιο μέτρο καὶ ἐμεῖς κριθήκαμε.
Παρ' ὅλα αὐτά, ὁ Θεὸς μᾶς συγχώρεσε.

Οἱ ὑβριστικὲς σκέψεις μας, τὰ ὑβριστικὰ λόγια καὶ οἱ πράξεις μας, οἱ ἀτελείωτες προσβολὲς στὸν Μεγαλοδύναμο Θεό, κατὰ τὴν περίοδο τῶν δύο παγκοσμίων πολέμων, καταδίκασαν τὸ λαό μας ἀρχικὰ σὲ θάνατο. Ἡ ποινὴ ἐπιβλήθηκε καὶ ἕνας στοὺς ὀκτὼ Σέρβους ἐκτελοῦνταν στὰ πρῶτα δύο χρόνια τῆς κατοχῆς τῆς χώρας μας ἀπὸ τοὺς Γερμανούς.

Στὴ συνέχεια οἱ ἐκτελέσεις σταμάτησαν καὶ ἡ ποινὴ μειώθηκε, σὲ ἰσόβια σκλαβιά. Καταδικαστήκαμε νὰ εἴμαστε αἰώνια ὑπόδουλοι τῶν Γερμανῶν.

Μόνον ὅταν ὁ φτωχὸς λαὸς μας, μὲ τὰ ἐξασθενημένα χέρια του, ἄρχισε νὰ ἀνάβει κεριά, νὰ προσεύχεται, τότε οἱ προσευχὲς του συγκίνησαν τοὺς ἀγγέλους καὶ τοὺς ἁγίους ὥστε νὰ μεσιτεύσουν γιὰ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Τότε ὁ Παντελεήμων Θεὸς πάλι μείωσε τὴν ποινὴ τῆς ἰσόβιας σκλαβιάς σὲ δύο χρόνια. Ὁ σέρβικος λαὸς καταδικάστηκε σὲ δύο χρόνια φυλάκισης ἐνῶ εἴκοσι χρόνια ζοῦσε ἀμαρτωλὴ ζωὴ. Δὲν εἶναι ἄραγε αὐτὸ ἐλεημοσύνη; Ὑπάρχει ἄραγε κανεὶς ἐπίγειος βασιλιάς ὁ ὁποῖος θὰ ἀνεχόταν εἴκοσι χρόνια νὰ τὸν βρίζουν, νὰ τὸν χλευάζουν καὶ νὰ συγχωρεῖ τὸ λαό του; Ποτὲ καὶ πουθενά. Τέτοια ἐλεημοσύνη ἔχει μόνο ὁ Θεὸς μας.

Ἀδελφοί μου, τί λοιπὸν νὰ πράξουμε τώρα; Ἄς πράξουμε ὅτιδήποτε ἄλλο, ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὸ ποὺ πράτταμε στὴ διάρκεια αὐτῶν τῶν εἴκοσι χρόνων.

Ἄς μὴν ἀμαρτάνουμε, γιὰ νὰ μὴν ὑποφέρουμε πάλι.

Ἄς μὴν προσβάλουμε πάλι τὸν Παντοκράτορα Θεό, καὶ ὑποστοῦμε μεγαλύτερη τιμωρία.

Ἄς μὴ σπιλῶνουμε τὶς ψυχές μας μὲ ἀμαρτίες, γιὰ νὰ μὴ χρειασθεῖ πάλι νὰ τὶς ἐξαγνίζουμε μὲ τὸ αἷμα καὶ τὰ δάκρυά μας.

Ἄς μὴν ποδοπατᾶμε τὰ ὅσια τῶν προγόνων μας, γιὰ νὰ μὴν ποδοπατηθοῦμε οἱ ἴδιοι.

Ἄς χτίσουμε σχολεῖα μὲ πίστη, ἃς ἀποκτήσουμε κυβερνήτες τίμιους, ἃς ἀποκτήσουμε στρατὸ μὲ πατριωτισμό, καὶ κράτος ποὺ νὰ ἔχει τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ.

Ἄς ἐπιστρέψουμε ὁ καθένας μας στὸ Θεὸ καὶ στὸν ἑαυτό του. Ἄς μὴ μείνει κανένας μακριὰ ἀπὸ τὸ Θεό, γιὰ νὰ μὴ χάσει τὸ φῶς του ἀπὸ τὴν ἐπέλαση τοῦ τρομακτικοῦ σκοταδιοῦ τῶν ἁλλοεθνῶν μὲ τὰ «ῥαῖα» ὀνόματα καὶ τὰ «φανταχτερὰ» ροῦχα.

Ἄς προσπαθήσει ὁ καθένας μας νὰ κατακτήσει τὴ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ἐτσι μόνο θὰ ἐπιβιώσει τὸ κράτος μας πάνω στὴ γῆ γιὰ μεγαλύτερο χρονικὸ διάστημα.

Ἄν εἴμαστε δίκαιοι ὁ οὐρανὸς θὰ προσέχει τὸ κράτος μας. Στὴν οὐράνια Βασιλεία βασιλεύουν ἡ δικαιοσύνη, ἡ πίστη, ἡ ἀγάπη, ἡ ἀλήθεια, ἡ ἐλεημοσύνη, ἡ σοφία, ἡ καθαρότητα....

Ἄς σκεφτεῖτε ἂν ἔχετε αὐτὲς τὶς ἀρετὲς, καὶ ἂν ὅχι καλύτερα νὰ ἀγωνιστεῖτε νὰ τὶς ἀποκτήσετε ὅλες. Ἔτσι θὰ γίνετε τέλειοι, ὅπως τέλειος εἶναι καὶ ὁ μέγας Πατέρας σας, ὁ οὐράνιος.

Ἔτσι θὰ ἀντέξετε τὶς σκοτεινὲς δυνάμεις τοῦ Ἄδῃ, ποὺ κτύπησαν τὸ κράτος μας καὶ σὰν ἐφιάλτης μᾶς ταλάνισαν καὶ θὰ μᾶς ταλανίζουν γιὰ πολλὰ χρόνια.

Ὀπλισμένοι μὲ τὶς ἀρετὲς θὰ δικαιώσετε τὴν ἀγάπη σας γιὰ τὴν πατρίδα σας, καὶ θὰ δικαιώσετε τὸ ὄνομα τοῦ Ὁρθόδοξου χριστιανοῦ. Ἄς σᾶς βοηθάει ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Πατέρας καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς (Ἐπίσκοπος Ἀχρίδος)